

عنوان مقاله:

علیت و حدوث نزد ماتریدی و تاثیر آن بر نظریه حدوث ذاتی

محل انتشار:

مجله فلسفه و کلام اسلامی، دوره 55، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حامد روشنی راد - PhD in Philosophy, Tehran University

خلاصه مقاله:

علیت چونان قاعده کلی در اثبات باری در برهان حدوث، نقش مرکزی در دستگاه کلام ماتریدی دارد. ابومنصور ماتریدی معتقد است در برهان حدوث مقدمه صغروی که «عالم اعیان حادث است» از سه راه حس و عقل و نقل درک می‌شود و مقدمه کبروی که «هر حادث نیازمند محدث است» مفاد قاعده علیت و نزد عقل بدیهی است. پس از این برهان اثبات موضوع علم کلام - یعنی ذات باری - مطرح می‌شود. در این مقاله با بررسی شیوه اقامه برهان حدوث نزد ماتریدی، مفهوم و مفاد و فروعات قاعده علیت را معین می‌کنیم و به بررسی این پرسش می‌پردازیم که "حدوث" به مثابه ملاک نیازمندی معلول به علت در اینجا دقیقاً به چه معنی است؟ نشان می‌دهیم این مفهوم برخلاف سایر متکلمان، نزد ماتریدی نه صرفاً به معنی حدوث زمانی بلکه اولاً و بالذات به معنای "فقر و تناهی وجودی" است و این اندیشه در کلام ماتریدی می‌تواند به مثابه نوعی بستر تاریخی و الهیاتی برای ظهور "نظریه حدوث ذاتی" نزد فیلسوفانی مانند ابن سینا لحاظ شود.

کلمات کلیدی:

Maturidi, Abu_Mansour Maturidi, Causation, Theory of Essential Origination, The Argument from Origination :

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888762>

